בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 47865-02-21 האישה נ' האיש
תלה"מ 26002-02-21 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת עפרה גיא

האישה
תובעת באמצעות ב"כ עו"ד רמי מור

נגד

נתבע האיש

<u>בעניין הילדים</u>:
1. הקטין, יליד 2006;
2. הקטינה, ילידת 2006;
3. הקטינה, ילידת 2010;
4. הקטינה, ילידת 2014
להלן: **'הילדים'.**

<u>פסק דין</u>

במסגרת פסק דין זה אדרש לתביעת אם לחיוב אב במזונות ילדיו וכן לתביעתה לחלוקת הרכוש שצברו הצדדים במהלך שנות הנישואין.

<u>רקע ועובדות שאינן שנויות במחלוקת</u>

1. הצדדים שבפניי, שניהם יהודים ואזרחי המדינה, הינם בני זוג לשעבר אשר נישאו זל"ז כדמו"י ביום 03.11.2003 ומנישואין אלה נולדו להם ארבעה ילדים, אשר פרטיהם מופיעים לעיל. בין הצדדים הוסדר זה מכבר גט פיטורין כדמו"י.

במועד הגשת התביעה התאומים ע' וע' היו כבני ארבע עשרה ואחד עשר חודשים; הקטינה ר' כבת אחת עשרה וחודש והקטינה נ' כבת שש ושבעה חודשים. התביעה הוגשה ביום 24.02.21 ובמועד מתן פסק הדין, התאומים הינם בגירים בני עשרים

שנה, חיילים בשירות חובה; הקטינה ר' כבת חמש עשרה ועשרה חודשים והקטינה נ' כבת אחת עשרה וחצי.

2. הצדדים אינם מתגוררים תחת קורת גג אחת מאז חודש ספטמבר 2020, אז עזב הנתבע (להלן: '**האיש**') את הבית המשותף ועבר, תחילה, להתגורר במדור שכור.

3. התובעת (להלן: '**האישה**') אחות מוסמכת, בעלת תואר שני, עובדת כמיילדת בבית החולים 'אסותא' בעיר אשדוד.

האיש בעל תואר ראשון בהנדסת חשמל ואלקטרוניקה ומחזיק במניות של מספר חברות בתחום בנייה ואחסון אתרים וכן חברות המייבאות מוצרי גלישה וספורט.

בשנת 2000 (כשלוש שנים טרם נישואי הצדדים) הוקמה חברת **... בע"מ** (להלן: '**חב' ל**'), אשר המניות בה נרשמו בחלוקה שווה בין האיש לבין שותף צד ג'. בשנת 2010 מכר האיש את מניותיו בחב' ל' לשותף שלו. הכספים שהתקבלו בעבור מכירת המניות הועברו לחשבון המשותף של הצדדים ושימשו לצרכי המשפחה.

בשנת 2011 הוקמה חברה חדשה בשם **... בע"מ** (להלן: **חב' ו'**) העוסקת אף היא באחסון ובניית אתרים. מלוא מניות חב' ו' נרשמו ע"ש האיש בלבד. חברה זו נתבעה ע"י חב' ל' וחוייבה בדין וכפי שיפורט בהמשך. האיש מחזיק ב-100% ממניות חב' ו'.

בשנת 2015 הקים האיש חברה נוספת, בשותפות עם מר צ', בשם **... בע"מ** (להלן: **חב' ק'**), העוסקת בייבוא ומכירת מוצרי גלישה וספורט. האיש מחזיק ב-50% ממניות חב' ק'.

חב' ק' החזיקה בשלוש חנויות רשת בערים ... וחנות נוספת בזיכיון בעיר ....

בשנת 2018 רכשה חב' ק' את חברת ..., העוסקת בייצור ושיווק גלשני גלים. לחברה זו מכונה לייצור גלשנים (להלן: **'חב' א').**

4. בתביעה למזונות עתרה האישה לחיוב האיש במזונות ע"ס של 24,730 ₪.

5. לחיוב האיש בתשלום מזונותיהם הזמניים של הילדים נדרשתי במסגרת החלטה מיום 11.04.21, במסגרתה חויב לשלם את הסך של 2,500 ₪ בחודש וכן לשאת במחצית הוצאות חינוך והוצאות רפואיות חריגות של הילדים.

להלן: **'ההחלטה למזונות זמניים'.**

האישה ערערה על ההחלטה למזונות זמניים ובהחלטה מיום 23.06.21, אשר ניתנה במסגרת רמ"ש 27548-05-21, שונה החיוב והועמד על הסך של 5,600 ₪ עבור כל הילדים, כאשר בהחלטה כאמור הועמד חלקו של האיש במימון צרכי הילדים על 80%. בנוסף, חויב בשיעור 80% מהוצאות החינוך ומהוצאות רפואיות חריגות.

6. **מועד הקרע בחיי הנישואין נקבע בהסכמת הצדדים ליום 18.02.21.**

7. במסגרת ניהול ההליכים מונו מומחים מטעם בית המשפט והוגשו חוות דעת אקטואר ושמאי מקרקעין. לאקטואר הועברו שאלות הבהרה והוא אף נחקר בפניי על חוות הדעת שהגיש.

להלן אדרש לבירור התובענות כאמור.

<u>טענות הצדדים</u>

8. <u>טענות האישה</u>

א. האיש רשום כבעלים וגם/או בעלים במשותף וגם/או בעל המניות וגם/או בעל השליטה במספר חברות רשומות בע"מ ואשר שוויין הריאלי הינו קרדינאלי לצורך ההתדיינות ושמירת זכויותיה כדבעי.

ב. בשנת 2010 הקימו הצדדים את חברת ל', בשותפות עם צד ג', אשר עסקה בתחום פתרונות אבטחת מידע, בנייה, אחסון אתרים ועוד.

בשנת 2010 נמכרו המניות אשר היו בבעלות הצדדים לצד ג' תמורת הסך של 8,000,000 ₪.

כספי התמורה הופקדו בחשבון הבנק המשותף ושימשו לכיסוי המשכנתה שרבצה על בית המגורים של הצדדים, בית פרטי רחב ידיים ומפואר וכן לרכישת

דירה להשקעה, בעיר ב', אשר נמכרה זה מכבר (תוך העברת כספי התמורה שהתקבלה ממכירתה לחשבון הבנק המשותף של הצדדים).

ג. הצדדים ניהלו אורח חיים ברמה אקונומית מאוד מאוד גבוהה, אשר באה לידי ביטוי בנסיעות לחו"ל במחלקת עסקים, רכישת מותגים מובילים, טיסות וחופשות בתדירות גבוהה ובכך שהרשו לעצמם לרכוש את כל אשר חפצה בו נפשם.

ד. בשנת 2011 הקימו הצדדים את חברת ו', העוסקת בבנייה ואחסון אתרים.

מלוא המניות בחברה זו (100%) נרשמו על שם האיש ועסקינן בחברה רווחית ביותר אשר שוויה מוערך על ידה בסך של 16,000,000 ₪.

האיש בעל כישורים הרבים, בעל ניסיון רב ושם דבר בתחום הנדון.

ה. בשנת 2015 הקימו הצדדים בשותפות עם מר מ', את חברת ק', שעיקר עיסוקה ביבוא ומכירה של מוצרי גלישה, סקטבורד, לבוש והנעלה וכל הקשור לתחום ספורט זה. האיש בעלים של 50% ממניות חברת ק'.

חברת ק' היא בעלים של שלוש חנויות רשת. חנות ראשית בעיר א', משנית בעיר א' וחנות חדשה, גדולה ומפוארת בעיר ת'. בנוסף ישנה חנות נוספת בזיכיון בעיר נ'. חברת ק' הינה יבואנית בלעדית של מוצרי חברת א' וחברת פ', המובילות בעולם הגלישה.

ו. בשנת 2018 רכשה חברת ק' את חברת א', שעיקר עיסוקה הוא יצור ... ושיווקם. עסקינן במפעל ....

ז. הקמת החברות שלעיל הצריכו השקעות ראשוניות, כמו גם השקעות מתמשכות, באשר המקור לכספים אלה היה כספים משותפים לצדדים ובכלל אלה הכספים אשר התקבלו ממכירת חברת ל'.

ח. על אף העובדה שרכשה השכלה והעבירה מלוא השתכרותה לטובת התא המשפחתי ורווחתו, היא עדיין ויתרה על תפקידים ניהוליים בכירים ובלבד כי תוכל להתפנות לטיפול בביתה ובארבעת ילדי הצדדים. בעשותה כן אפשרה

לאיש לעסוק בתחומו ויש לה חלק בלתי נפרד ועיקרי לכל אשר השיגו הצדדים משך השנים.

ט. במהלך הנישואין רכשו הצדדים שני רכבי יוקרה, האחד מדגם ט', הנמצא בחזקתה ובשימושה והאחר, מדגם א', המצוי בחזקתו ובשימושו של האיש.

הרכב מסוג ט' נרשם במשותף ואילו הרכב מסוג א' נרשם ע"ש האיש בלבד.

בנוסף, רכשו הצדדים אופנוע אשר נרשם על שמה.

י. הצדדים בעלים במשותף ובחלקים שווים של וילה רחבת ידיים ויוקרתית, הנקייה מחובות, לרבות מהלוואת משכנתה.

יא. בהתייחס למועדים הרלוונטיים לצדדים אין כל חובות וגם/או התחייבויות כלפי צדדים שלישיים, בוודאי לא כאלה אשר נוצרו על ידה וגם/או בידיעתה וגם/או הסכמתה. עסקינן בצדדים אשר הינם בעלי זכויות ובהיקף רחב.

יב. את תשלום דמי השכירות לשנה מראש, בסך של 70,000 ₪, בעבור הדירה השכורה אליה עבר האיש להתגורר עם פרוץ המשבר, שילם באמצעות העברה בנקאית מחשבון הבנק המשותף, כך גם ביצע את רכישת המיטלטלין לדירה השכורה באמצעות כספים מהחשבון המשותף בסך של 20,000 ₪ וכן את התשלומים עבור הוצאות ועד בית, ארנונה וחשמל, בעבור דירתו השכורה מסדיר האיש מחשבון הבנק המשותף.

יג. היא אף זכאית למחצית מהסך של 30,000 ₪, שהעביר האיש מהחשבון המשותף כהלוואה למר צ' במהלך חודש יוני 2020.

יד. בהינתן כל האמור עותרת האישה, בין היתר, למתן סעד הצהרתי לפיו היא זכאית למחצית הזכויות וגם/או המניות וגם/או זכויות הבעלות בכלל החברות המפורטות לעיל וגם/או בכל חברה פרטית אחרת וגם/או בכל שותפות וגם/או בכל גוף או תאגיד אחר וכפי שנצברו על ידי הצדדים; לחייב את האיש להשיב לה מחצית הכספים שמשך מחשבון הבנק המשותף, לרבות לצורך מתן הלוואות לצדדי ג' ותשלום הוצאות שהוציא בעבור הדירה השכורה בה הוא מתגורר; לחברת כרטיסי האשראי; להורות על הסדר איזו משאבים בהתאם

לקבוע בחוק יחסי ממון בין בני-זוג, התשל"ג-1973; להורות על מינוי מומחים לצורך הערכת שוויין של החברות הנ"ל ושווי זכויות האיש בהן וכן לצורך קביעת שוויו של בית הצדדים והמיטלטלין של הצדדים.

9. <u>טענות האיש</u>

א. האישה מנסה לציירו כ'אוליגרך', בעל עסקים וחברות עתירי ממון, בה בעת שמדובר בבדיחה ממש. למעשה, כל חטאו, שהצליח באופן חד פעמי, בשנת 2011, להניב לתא המשפחתי רווחים ממכירת מניותיו בחברה שהקים יחד עם שותף וזאת בסכום של 5,500,000 ₪ נטו, ותו לא.

סכום זה שימש את התא המשפחתי בתחילת דרכו, לרבות לצורך סילוק הלוואת המשכנתה שרבצה על הבית המשותף ולרכישת דירת השקעה, אשר נמכרה כעבור זמן קצר בשל אילוצים כלכליים. מוסיף האיש וטוען כי מאז לא הצליח להרוויח דבר וכיום אף קיימים לתא המשפחתי חובות כבדים. הוא איננו עשיר מופלג המסוגל לשאת בסכומים הדמיוניים להם עתרה האישה בתביעת המזונות.

ניסיונותיו החוזרים ונשנים לשחזר את הצלחתו משנת 2011, על ידי הקמת חברות חדשות ו/או קניית מכונה חדשה לעסק וכיו"ב, על מנת להניב רווחים כספיים נוספים לתא המשפחתי, לא צלחו.

לא זו אף זו, בשל סכסוך עיסקי עם שותפו לשעבר, ניהל הליך משפטי בעלויות גבוהות מאוד של מאות אלפי שקלים, בסופו חוייב לשלם לשותפו לשעבר למעלה מ-110,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של כ-375,500 ₪, קרי, סכום כולל של כ-485,500 ₪.

ב. מדובר בתביעה שכל כולה מהומה על לא מאומה, מנותקת לחלוטין מהמציאות העובדתית ומהמספרים הכלכליים על פיהם חיו בני הזוג והיא אך מלמדת עד כמה האישה רודפת בצע וממון ולא מעבר לכך.

ג. הוא אינו חולק כי כל הרכוש ו/או הכספים ו/או הזכויות ו/או החובות שנצברו על שם מי מהצדדים בתקופת הנישואין משותפים וברי איזון וכי יש לאזנם שווה בשווה כמקובל ובין היתר באמצעות מינוי מומחים שימונו ע"י בית המשפט.

ד. הוא אינו חולק על הטענה כי הוא בעלים ו/או בעל מניות בחב' ו', ק' וא', העוסקות בתחום הגלישה, אם כי טוען כי עסקינן בחברות קטנות. הוא אף מוסיף כי לא הסתיר מהאישה דבר, הוא אינו מסתיר גם כיום דבר וכי אינו מתכוון לעשות כן בעתיד.

הוא מכחיש את טענות האישה ביחס לחברה ל', וטוען כי זו הוקמה בשותפות עוד קודם נישואיו עמה, אם כי חרף האמור הוא שיתף את האישה ברווח שהתקבל ממכירת מניותיו בה.

ה. הוא מאשר כי חברת ק', אליה הצטרף בשנת 2016 כשותף עם בעלים נוסף, רכשה בשנת 2019 את חב' א', שהיתה בהפסדים ניכרים ושכל מהותה הינו מכונה לייצור גלשנים ועלותה 200,000 ₪. מוסיף האיש וטוען כי חברה זו עד לעצם היום הזה מצויה בחובות כבדים.

ו. טענת האישה כי לחב' ק' קיימים סניפים שונים אינה מדויקת, שכן החנות בעיר א' למעשה נמסרה לחברה במסגרת הסדר פירעון חוב קיים לחברה ומדובר למעשה בחנות שהיתה בהפסדים ונותרה כזו עד עצם היום הזה ועתידה להיסגר עם סיום חוזה השכירות.

ז. למעט הסניף של חב' ק' הממוקם בעיר א', הרי ששאר סניפי החברה בעיקר מפסידים או מדשדשים במקום, זאת על רקע מצב הגלישה בארץ בשנים האחרונות.

ח. בכדי לממן את רמת הצריכה הגבוהה ובזבזנות האישה, הוא נאלץ למשוך כספים מחברת ו' לטובת התא המשפחתי, הנמצאת בגרעון של למעלה מ-240,000 ₪. אין המדובר בשכר, אלא בהלוואה שנתנה החברה לתא המשפחתי, אשר ככל ולא תוחזר יידרש לשלם על הכספים מס בשיעור גבוה.

ט. ביחס לרכבי הצדדים הוא טוען כי אין המדובר ברכבי יוקרה וכי עצם רכישתם לפני כעשור מעידה על כך שלטענת האישה לרמת חיים מופלגת, אין אחיזה במציאות.

י. ביחס לבית הצדדים טוען כי אין המדובר בבית מפואר אלא בבית פרטי בן חמישה חדרים, הבנוי על מגרש של 300 מ"ר בלבד.

יא. קיימים גם קיימים חובות כבדים לתא המשפחתי המשותף, בין היתר, בשל הלוואות שנאלץ ליטול מחב' ו' למימון הצריכה השוטפת של התא המשפחתי ע"ס כ-240,000 ₪ וכן חוב שנוצר בעקבות פסק הדין במסגרתו חוייב בסך כולל של כ-485,500 ₪.

כשם שהאישה טוענת לשיתוף בנכסים ובזכויות, כך היא חייבת לשאת במחצית החובות המשותפים.

יב. אשר למיטלטלין שרכש לאחר הפירוד, טען כי עסקינן במיטלטלין בסיסיים ביותר למגוריו וכי בעת איזון המשאבים שוויים יחולק ויאוזן בין הצדדים, כיתר המיטלטלין המשותפים האחרים.

יג. חרף הפרידה בחודש ספטמבר 2020, הוא גילה אחריות והמשיך להעביר את הכנסותיו לחשבון המשותף, ואף למשוך הלוואות כספיות מחברת ו' ולהעבירן לחשבון המשותף, זאת על מנת לאפשר לתא המשפחתי להתקיים כלכלית ולהתארגן לקראת הפירוד הצפוי, אם כי אין המדובר בכספים שהעביר כדמי מזונות לילדים.

יד. בניגוד ממש לאופן שהאישה מנסה להקטין ולתאר את עצמה בתביעה, הרי שמשנת 2003 היא פיתחה לעצמה קריירה מצליחה מאוד, התפחתה מקצועית, עבדה ועובדת בתפקידים ניהוליים בכירים במסגרת קופת חולים ובבית חולים, בעוד שהלכה למעשה הוא זה שישב בבית וגידל את הילדים.

כך גם יש לקחת בחשבון במסגרת איזון המשאבים הכולל את נכסי האישה, בקרנות פנסיה, קופות גמל וקרנות השתלמות שנצברו לה במקום עבודתה וכן את אלה שנצברו בחשבונות הבנק הפרטיים המנוהלים על שמה.

טו. הצדדים הפקידו בנאמנות בידי אביה של האישה סך של 1,000,000 ₪, אשר נותר ממכירת המניות של חברת ל', כאשר נכון למועד הגשת כתב ההגנה נותר בידי האב סכום של 400,000 ₪, אותו הוא מסרב להשיב לו.

ככל שאבי האישה יסרב להשיב את הכספים יש לראותו כשלוח של האישה ולאפשר לו לקזז מחלקה באיזון המשאבים הכולל את הסך של 200,000 ₪ בגין חלקו בכספים כאמור.

יכולתם הכלכלית של הצדדים

10. יכולתו הכלכלית של האיש

א. האיש בעל תואר להנדסת חשמל ואלקטרוניקה והוא בעלים של מספר חברות.

האישה מוסיפה כי האיש מוכשר מאוד ושם דבר בתחום עיסוקו והעריכה את הכנסתו החודשית ע"ס שלא יפחת מ- 50,000 ₪ נטו לחודש, בין היתר, בהתבסס על כספים אותם היה מעביר לחשבון הבנק המשותף ועל כך שלאחר הפרידה העביר עבור מזונות הילדים את הסך של 10,000 ₪ בחודש.

מוסיפה האישה וטוענת כי עם עזיבתו את בית הצדדים עבר האיש להתגורר בגפו בדירת פאר תמורת דמי שכירות בגובה 6,500 ₪ בחודש, מה שמעיד על יכולתו הכלכלית.

עוד טענה כי אין בידה מידע ממשי בדבר כלל נכסי וזכויותיו של האיש הואיל והוא דאג להסתיר כל מידע וגישה לעתודות הכלכליות של המשפחה וכי קיימת סבירות גבוהה מאוד שהוא מסתיר כספים, זכויות כספיות וחשבונות בנק נוספים.

ב. מנגד, טוען האיש כי האישה מגזימה עד מאוד בתביעה, עת מנסה לציירו כאוליגרך, בעל עסקים וחברות עתירי ממון, בה בעת שמדובר כמעט בבדיחה ממש על רקע המציאות העובדתית במקרה דנן. אכן, טוען האיש כי אמנם הוא הצליח מאוד בשנת 2011 להניב לתא המשפחתי רווחים משמעותיים מאוד ממכירות מניותיו בחברה שהקים בשותפות, בסך של 5.5 מיליון ₪, אלא היה זה מהלך חד פעמי בחייו וכי הכספים שהתקבלו התכלו ומאז מצבם הכלכלי הלך והתדרדר. האיש מוסיף כי האישה סירבה ומסרבת להסתכל במציאות העובדתית העגומה נכוחה ונוקבת בסכומים דמיוניים, מופרכים ומנופחים לגבי שווי הנכסים והחברות, שאין להם שום קשר למציאות העובדתית והכלכלית בפועל.

מוסיף האיש וטוען כי לא הסתיר דבר ממנה, כי איננו מסתיר דבר גם כיום וכי אינו מתכוון לעשות כן בעתיד.

עוד מוסיף האיש וטוען כי ניסיונותיו לשחזר הצלחתו משנת 2011, על ידי הקמות חברות חדשות ורכישת מכונה חדשה לעסק, לא צלחו וכי בשל הליך משפטי שהתברר על רקע סכסוך עיסקי שנתגלע בינו לבין שותפו לשעבר הוא חוייב בסכומים המגיעים לכדי סך של 485,500 ₪.

ג. האיש מאשר שהקים בשנת 2011 את חברת ו', אם כי לשיטתו עסקינן בעסק קטן, אשר הכנסותיו אינן גבוהות והוא מניב רווחים מינוריים, וכי מאז לפרוץ ההליכים המשפטיים מצבו הכלכלי ומצבה של חברה ו' רק הלכו והתדרדרו וכי הוא נתמך כלכלית בבני משפחתו ואף נאלץ ליטול הלוואה מאביו בגובה של למעלה מ-520,000 ₪. את סך חובותיו העמיד האיש ע"ס כולל של כ-900,000 ₪.

בתצהיר עדות ראשית טוען האיש כי חב' ו' נמצאת בחובות; כי הוא נעדר רכוש ובשל כך אין לו כל הכנסה, כך שלולא הסיוע מצד בני משפחתו, אף בתשלום דמי המזונות, לא היה לו ממה לחיות כלל וכלל.

ד. ביחס להכנסות שהיו לו בשנת 2020 מחברת ק' טען האיש כי זו צפויה לעמוד ע"ס של 12,300 ₪ נטו בממוצע לחודש.

מוסיף האיש וטוען כי בשל הירידה החדה בהכנסותיו הוא נאלץ למשוך משכורות נמוכות לטובת התא המשפחתי וגם למשוך הלוואות כספיות מחברת ו'.

ה. בתצהיר עדות ראשית טען האיש כי חברת ק' וחברת א' מנוהלות באופן בלעדי בידי שותפו לשעבר, נוכח סכסוך עיסקי נוקב שנתגלע בין השניים והגם שהוא רשום כבעלים של 50% ממניותיהן אין לו שום גישה אליהן ו/או כל המידע הנוגע לחברות אלה ואין לו כל הכנסה מהן.

ו. לכתב ההגנה צרף האיש שניים עשר תלושי שכר לחודשים 03/2020-02/2021 מחברת ק', כששכרו של האיש העולה מהם עומד ע"ס של 12,383 ₪ נטו בממוצע לחודש.

האיש הגיש לתיק גם שומות מס לשנים 2011-2019 ולשנה 2022, מהן עולה הכנסה ממוצעת לאיש בסך של 5,316 ₪ בממוצע לחודש בשנת 2019 וסך

של 950 ₪ בממוצע לחודש לשנת 2022. סכומים אלה שונים עד מאוד מההכנסות המוצהרות ע"י האיש עצמו, דבר המוסיף על ערעור אמינות האיש ביחס לטענותיו באשר ליכולותיו הכלכליות.

ז. האיש מכחיש כי עבר להתגורר בדירת יוקרה, וטוען כי עסקינן בדירת חמישה חדרים סטנדרטית, התואמת את צרכי הילדים וכי דמי השכירות בגינה עומדים ע"ס של 5,800 ₪ בחודש ולא כפי הנטען ע"י האישה. מוסיף האיש וטוען בעניין זה כי הפרדת המגורים נעשתה בהסכמה, כאשר היה ברור לצדדים כי בשל העובדה שהכנסותיו נכנסו לחשבון המשותף הוא יאלץ לממן את הוצאותיו מחשבון זה. מנגד האישה נותרה להתגורר בבית המשותף מבלי שהיא משלמת לו דמי שימוש, אשר שוויים עולה על שווי דמי השכירות ששילם מהחשבון המשותף.

את הוצאותיו בעבור הוצאות מדור ואחזקת המדור העמיד האיש ע"ס כולל של 8,148 ₪ בחודש.

האיש צרף חוזה שכירות התומך בטענתו ביחס לגובה דמי השכירות בעבור הדירה השכורה אליה עבר להתגורר.

בתצהיר עדות ראשית טען האיש כי נכון למועד הגשת התצהיר הוא מתגורר בדירה שכורה תמורת דמי שכירות גובה של 4,500 ₪ בחודש.

ח. בדיון אשר התקיים בתובענה ביום 19.03.24 טען ב"כ האיש כי בעקבות קשיים כלכליים חזר לגור בבית הוריו, אלא שלא מצאתי את גרסת האיש כאמינה ובזהירות אומר כי נראה שטענתו נועדה לצרכי ניהול ההליך המשפטי. אין חולק שהאיש בעל כישורים מקצועיים ועסקיים ואינני מקבלת את העובדה שהאיש ימשיך לנהל את החברות שבבעלותו מקום בו הן אינן מניבות לו פירות מספקים. אין כל היגיון להמשיך לנהל חברות שנוחלות כישלון והפסדים בלבד, מקום בו יכול האיש בנקל למכור מניותיו בחברה ולעבוד, אף כעובד שכיר, תמורת שכר חודשי נאה, העולה אף על זה הממוצע במשק.

כך גם דפי חשבון בנק שצרף האיש לתצהיר עדות ראשית אינם תומכים בטענותיו ומעידים דווקא על מצב כלכלי שפיר, שכן לרוב מצוי חשבון הבנק ביתרת זכות.

עדות המומחה ביחס לחוסר התאמות בין מאזני החברה ומשיכות גבוהות מאוד שבוצעו בחברות סמוך לשנת הקרע, מקעקעת אף היא את אמינות האיש, הן ביחס לשווי החברות שבבעלותו והן ביחס ליכולותיו הכלכליות – ראו, חקירת המומחה בעמ' 11 שורות 19-29.

ט. בחוות הדעת נצפה שכר בעלים כולל בחברת ק' לשנים 2016-2020 בסכום כולל של 1,069,440 ₪. חלקו של האיש מהכנסות אלה הינו מחצית, ובסך של 8,912 ₪ בממוצע לחודש. סכום הנמוך בכמה אלפי שקלים מהסכום המוצהר על ידי האיש והעולה מתלושי השכר שצורפו מחב' ק' בלבד וכאמור. מה שמעיד על כי אין במשיכות שכר בעלים שבוצעו כדי ללמד על השכר הריאלי אותו מרוויח האיש מהחברות שבבעלותו.

המומחה נשאל ביחס לשכר שמשכו הבעלים מחב' ק' והאם השכר אותו העריך בחוות הדעת, שהינו פחות משכר המינימום, הינו שכר הוגן למנהל החברה והשיב:

'אני מסתכל על שכר בעלים לאורך התקופה. מרשך והשותף שלו משכו משכורות במהלך השנים, האם זה שכר הולם וראוי זה לא אני שצריך לתת תשובה . . . ' – בעמ' 13 שורות 3-4.

י. לאחר שעיינתי בכל אשר הובא בפני ביחס ליכולתו הכלכלית של האיש, ובהינתן כי אינני מקבלת את גרסת האיש ביחס למצבו הכלכלי ולא ברור מדוע מתעקש אם כך להמשיך לעבוד כעצמאי מקום בו בכוחו לנצל כישוריו ולחפש משרה כשכיר, מתחזקת בי המסקנה כי עובדת הישארות האיש משך שנים לא מעטות באותם תחומי עיסוק, חרף טענותיו להידרדרות עיסקית שחוות החברות והחנויות שבבעלותו, כי גרסת האישה מתיישבת יותר עם ההיגיון.

יא. הלכה היא כי בכוחו של בית המשפט לקבוע כי גובה משכורתו של נתבע גבוה מהמוצהר על ידו, וזאת על בסיס הראיות שהובאו בפניו, לרבות, אך לא רק, רמת החיים שניהלו בני הזוג; הנכסים שצברו ועוד.

עיון בדפי חשבון בנק ופירוט פעולות בכרטיסי אשראי, אשר הוגשו כחומר ראיות בתיק, מחזק את טענות האישה ביחס להתנהלותם הכלכלית של הצדדים ורמת החיים בה חיתה המשפחה (כך, למשל, בחודש נובמבר 2020 פורטו חיובים בארבעה כרטיסי אשראי בסכום כולל של כ-40,700 ₪; בחודש אוקטובר 2020 בסך כולל של כ-45,000 ₪ ובחודש ספטמבר 2020 בסך של כ-42,300 ₪).

כך גם יתרה הכספים שהיתה בחשבון הבנק המשותף של הצדדים בבנק דיסקונט כשנה קודם למועד הקרע, נכון ליום 31.12.19, בסך של 537,043 ₪, מעידה על יכולתם הכלכלית ורמת החיים אותה ניהלו הצדדים בפועל.

יב. אשר על כן, משמצאתי את גרסת האיש לעניין יכולותיו הכלכליות כלא אמינה, והשאלות שהתעוררו בעניין זה גם מחקירת המומחה, כמו גם השוני בהצהרת האיש על גובה הכנסתו מחב' ק', לעומת החומר הראייתי שצורף לתיק ובהתחשב בכך שאין זה הגיוני שהאיש נעדר כל הכנסה מחברת ו' ומחברת א' ובוודאי שאינני מקבלת טענתו על מידורו מחב' ק' ומחב' א' ע"י שותפו, **מצאתי להעמיד את הכנסות האיש ו/או פוטנציאל הכנסתו למצער ע"ס של 30,000 ₪ בממוצע בחודש.**

11. <u>יכולתה הכלכלית של האישה</u>

א. האישה היא אחות מיילדת בבית החולים הציבורי ... בעיר ... ובעלת תואר שני במנהל מערכות בריאות.

לכתב התביעה צרפה תלושי שכר לחודשים 03/2020-01/2021, מהם עולה כי הכנסתה הממוצעת בחודשים כאמור עמדה ע"ס של כ-9,600 ₪ לחודש.

ע"ש האישה נצברו זכויות סוציאליות במקום עבודתה.

האיש טוען כי החל משנת 2003 פיתחה האישה קריירה מצליחה מאוד, התפתחה מקצועית, העשירה את פוטנציאל השתכרותה ואף עבדה ועובדת בתפקידים ניהוליים בכירים במסגרת קופת החולים ולאחר מכן בבית החולים. ביחס להכנסתה מעבודתה, טוען האיש כי הכנסת האישה היא בעבור 60% משרה, הגם שהיא בעלת פוטנציאל הכנסה של 18,000 ₪ בחודש.

עוד מוסיף האיש וטוען כי הלכה למעשה בשנים האחרונות לנישואי הצדדים, היתה זו האישה שהרוויחה משמעותית יותר ממנו.

ב. קצבת הילדים, בסך 269 ₪, מועברת לחשבון הבנק המתנהל ע"ש האישה בבנק אוצר החייל.

ג. האישה הצהירה כי היא נעדרת חובות.

ד. **בהרצאת פרטים עדכנית** הצהירה כי החל מיום 07.06.23 היא מתקיימת מקצבת נכות בגין תאונת עבודה, בעקבותיה נדרשה לעבור סדרת ניתוחים לרבות הליכי שיקום ארוכים ביותר וכי היא צפויה לשוב לעבודה כחצי שנה לאחר מועד עריכת התצהיר (אמורה לשוב לעבודתה בחודש אוגוסט 2025 – ה.ש. – ע.ג.) ובכפוף למצבה הפיסי. נכון למועד הגשת סיכומיה המשיכה האישה לקבל קצבה מביטוח לאומי בסך של 13,000 ₪ ולא ציינה דבר על אובדן כושר עבודה.

אם כן, האישה הצהירה כי היא מקבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי ע"ס של כ-13,000 ₪ לחודש ומביטוח תאונות אישיות את הסך של כ-2,345 ₪ בחודש וכי כלל הכנסותיה בעקבות פגיעתה עומדות ע"ס של 15,345 ₪ לחודש. עוד הוסיפה כי במהלך השנה קיבלה קצבת אובדן כושר עבודה ע"ח פנסיה.

האישה תמכה טענתה זו באסמכתאות אשר צורפו **לנספחים א' וב' לתצהיר עדות ראשית.**

ה. בישיבת ההוכחות העידה כי גם נכון ליום 17.02.25 היא עדיין מצויה בתאונת עבודה – עמ' 17 שורה 30; כי היא מקבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי

בגובה של 13,000 ₪ וסך של 2,345 ₪ בגין תאונות אישיות – עמ' 21 שורות 4-6.

עוד הוסיפה בחקירתה כי במהלך השנה קיבלה קצבת אובדן כושר עבודה ע"ח פנסיה וכי מימשה את כל זכויותיה לימי מחלה, לרבות אלה שהגיעו לה מהביטוח הלאומי ובגין אובדן כושר עבודה – עמ' 21 שורות 8-9.

ו. האישה העידה כי יש לה חיסכון בגובה של 60,000 ₪, אליו היא מפרישה סכומים הנעים בין 800 ₪ ל-1,000 ₪ - עמ' 21 שורה 12.

ז. מכל המקובץ לעיל, מצאתי להעמיד את הכנסות האישה, כפי שהינן במועד הגשת הצהרת הפרטים, שעה שלא הוצגו לפניי תלושי שכר מעודכנים במועד הגשת הרצאת הפרטים ומתוך הנחה ששכר האישה המשיך לעלות במהלך השנים.

12. **אשר על כן וכפי שפורט בהרחבה לעיל, מצאתי להעמיד את הכנסות האישה בגובה של כ-15,345 ₪ בחודש ואת הכנסות האיש לרבות פוטנציאל הכנסותיו בגובה של 30,000 ₪ בחודש.**

הכנסתם הפנויה של שני הצדדים תיוותר על הסכומים שפורטו לעיל ובהינתן כי לשניים אין הוצאות מדור בפועל (האיש, כזכור, הצהיר בדיון מיום 19.03.24 כי שב להתגורר בבית הוריו מפאת חיסרון כיס).

<u>צרכי הילדים</u>

13. <u>**הוצאות מדור ואחזקתו**</u>

א. במועד הגשת כתב התביעה התגוררו הילדים יחד עם אמם, בבית המשותף של הצדדים, וילה בעיר א'. על בית המגורים לא רבצו חובות, לרבות הלוואה מובטחת במשכנתה ולכן, בפועל בעת ההיא לא היתה לאישה כל הוצאה בעבור רכיב 'מדור'.

בכתב התביעה התייחסה האישה למצב בו תעבור להתגורר במדור שכור ובמקרה כזה העריכה את ההוצאה הרעיונית של שכר הדירה בגובה של 15,000 ₪ ואת חלקו של כל אחד מהילדים ע"ס של 1,875 ₪ בחודש בגין רכיב 'מדור'.

ב. הוצאות 'אחזקת מדור' פורטו בכתב התביעה והועמדו ע"ס כולל של 6,400 ₪. האישה ביקשה לחייב את האיש ב-50% מעלות 'הוצאות מדור', בסך כולל 3,200 ₪ בחודש ובסך של 800 ₪ לחודש עבור כ"א מהילדים.

בהינתן כי הוצאות ארנונה; חשמל; מים וביוב הינם חשבונות דו-חודשיים, הרי שהיה על האישה לחלק את החיובים לשניים, מה שלא נעשה בכתב התביעה, כך שבחישוב הסכומים היה על האישה להעמיד את הוצאות אחזקת המדור, ע"ס של 3,525 ₪ בממוצע לחודש ובסך של 440 ₪ עבור כ"א מהילדים.

דפי פירוט כרטיס אשראי שצרפה האישה לכתב התביעה תומכים בסכומים שפורטו עבור הוצאות ארנונה (סך של 1,175 ₪ בחודש); חשמל (סך של 1,250 ₪ בחודש); מים (סך של 450 ₪ בחודש; טלויזיה בכבלים (סך של 350 ₪ בחודש).

14. יתר צרכי הילדים

א. צרכי הילדים, לא כולל הוצאות מדור ואחזקתו, פורטו בכתב התביעה והועמדו ע"ס כולל של 3,310 ₪ בחודש עבור הבן ע'; סך של 3,310 ₪ בחודש הבת ע'; סך של 3,760 ₪ עבור הקטינה ר' וסך של 3,650 ₪ עבור הקטינה נ'. (1,500 ₪ עבור מזון וכלכלה; 400 ₪ עבור ביגוד והנעלה; 100 ₪ עבור חינוך; 100 ₪ עבור בריאות; 550 ₪ עבור חוגים; 250 ₪ עבור ספרים, תרבות והצגות; 100 ₪ עבור צעצועים ומשחקים; 200 ₪ עבור נסיעות; 450 ₪ שיעורים פרטיים עבור כל אחת מהקטינות ר' ונ' וסך של 110 ₪ עבור כ"א מהילדים ע', ע' ר' בעבור השתתפותם בתנועות נוער).

את מזונות ארבעת הילדים יחדיו, כולל הוצאות מדור; אחזקת מדור וחינוך, העמידה האישה בכתב התביעה ע"ס כולל של 24,730 ₪ בחודש.

לטענת האישה סכום המזונות משקף נכוחה את צרכיהם המינימאליים של הילדים; יאפשר בידם קיום סביר וישקף את הסכומים להם הורגלו כל שנות חייהם.

מוסיפה האישה וטוענת כי יש לחייב את האיש במזונות הילדים ברף המקסימלי ובשים לב לרמת החיים המאוד גבוהה אליה הורגלו הילדים, כמו גם יכולתו הכלכלית הגבוהה מאוד של האיש, שכן המשפחה השתייכה למאיון העליון אם לא לאלפיון העליון וכי בכוחו של האיש לפרוע החיוב במזונות גם מרכושו.

ב. בנוסף, עתרה לחייב את האיש לשאת בדמי טיפול עבור הקטינה נ', בסכום אותו לא פרטה בכתב התביעה; בהוצאות הרפואיות החריגות של הילדים ובהוצאות חינוכם.

15. מנגד, טוען האיש כי עסקינן בתובענה מנופחת; שקרית; מנותקת לחלוטין מהמציאות העובדתית; כי הסכומים המפורטים בה דמיוניים וכי האישה עצמה מחוייבת אף היא להשתתף בתשלום מזונות הילדים.

16. האיש העריך את סך הוצאות הילדים בסכום כולל של 5,800 ₪ והוסיף כי בהתאם להלכה שנפסקה בבע"מ 919/15, יש לחייב את שני הצדדים במזונות הילדים, בהתאם ליחס הכנסותיהם ובהתחשב בחלוקת זמני השהות ובטענתו כי האישה אינה עובדת בהיקף משרה מלאה.

17. בישיבת ההוכחות לא נשאלה האישה דבר על צרכי הילדים וגרסתה בעניין זה לא הופרכה.

האיש העיד כי עד למועד הקרע חייתה המשפחה ברמת חיים גבוהה – עמ' 23 שורות 14-15.

בהמשך חקירתו, כשנשאל האם זה נכון שהילדים חיו ברמת חיים גבוהה, השיב: **'היה להם איפה לישון ולא היה חסר אוכל בבית אבל עם חובות. אבל פינוקים לא קיבלו אף פעם'** – עמ' 23 שורות 21-22.

לשאלת הסכום הנדרש לכל ילד למזונותיו, השיב האיש: **'הלוואי שיכולתי לתת 100,000 ₪ ... זה עולה לי מיליונים אבל אין לי מאיפה לשלם'.** לשאלה

האם סכום של 1,400 ₪ בו חוייב בעבור כל אחד מהילדים הינו גבוה, השיב: **'אין לי מושג' –** עמ' 24 שורות 1-6.

דיון והכרעה בתביעה למזונות

המסגרת הנורמטיבית

18. כידוע, בהתאם להוראות סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט-1958, הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו. במקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.

חובת האב במזונות ילדיו עד גיל 6 שנים - בהתאם לסעיף 3(א) בחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), התשי"ט-1959, על האב חל הדין האישי, הוא הדין העברי. לפיכך, האב חב במזונותיהם ההכרחיים של ילדיו מעיקר הדין. חובה זו לא שונתה בפרשת פלונית בבע"מ 919/15. [בע"מ 919/15, 1709/15 **פלונית נ' פלוני** ואח' (19.7.17) להלן: "**בע"מ 919/15**"].

שיעור מזונות הכרחיים מינימאליים לקטין הועמד בפסיקה מנחה של בתי המשפט המחוזיים על סך 1,600 ואף למעלה מכך, לא כולל הוצאות מדור ואחזקתו, הוצאות חינוך ורפואה. (**השוו:** רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 **י.נ נ' א.נ.** (25.10.18), עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 **פלונית נ' פלוני** (9.10.17)).

עם זאת, על אף ההלכה הפסוקה הקובעת כי הצרכים ההכרחיים אחידים ושווים הן לעני והן עשיר (ע"א 591/81 **פורטוגז נ' פורטוגז**), הרי שגם אלה יושפעו מיכולותיו הכלכליות של האב ויגזרו בהתאם למעמדו הכלכלי של האב.

בתמ"ש (חי') 663/92 **פלונית ואח' נ' פלוני,** פ"מ נה (1) 37, 41 נקבע: **'רמת מזונותיהם של ילדים 'אינה עולה' על פי התעצמותו הכלכלית של האב (שלא כמו אשה שעולה עימו, עם בעלה). אך ילדים של עניים צריכים**

להסתפק במזונות הכרחיים ואילו מי שהוריו אמידים, זכאי למזונות ביד רחבה יותר בנחת ולא בצער ברווח ולא בצמצום'.

באשר לילדים מעל גיל 6 שנים – ההלכה בבע"מ 919/15 השוותה את המצב המשפטי וחובת האב במזונות קטינים בגילאי 6-15 שנים, לסיפוק צרכי קטינים שהנם למעלה מגיל 15. כיום שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכיהם עד כדי רמת החיים בה הורגלו הקטינים ערב הפירוד באופן יחסי להכנסות ההורים מכל מקור.

צרכי קטין בכללותם (צרכים הכרחיים ושאינם הכרחיים) נאמדו בפסיקה המנחה לאחר בע"מ 919/15 על-סך 2,250 ₪ לחודש לקטין, למצער. סכום זה על-פי אותה פסיקה אינו כולל הוצאות מדור והוצאות חינוך ורפואה של הקטין. **ראו לעניין זה**: רמ"ש 59188-10-18 **נ. נ' נ**. (25.10.18).

יצוין, כי במסגרת עמ"ש 5121-05-20 **ג. נ' ג.,** הובהר, כי סכומים אלו כוללים את חלקו של הקטין בהוצאות אחזקת מדור, להבדיל מחלקו בהוצאת המדור (שכר דירה/ משכנתה).

סכום זה נפסק עבור קטין החולק זמנו בין בתי הוריו. הסכום נמוך יותר עבור צרכי קטין המתגורר מרבית הזמן (או כולו) עם אחד מהוריו.

על פי **הלכת ורד,** אם לילד אחד במשפחה קובעים סכום מסוים של מזונות, הרי ביחס למספר הילדים, סכום המזונות אינו שווה למכפלת הילדים הנקבע לילד אחד **ראה**: ע"א 552/87 **ורד נ' ורד** פ"ד מב(3), 599.

19. בעניין הנדון עסקינן בילדים שכולם חצו את גיל שש השנים במועד הגשת התביעה. בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** [פורסם בנבו], אשר עסק באופן חיוב הורים במזונות ילדיהם לאחר גיל שש שנים ובשונה מההלכה שקדמה למועד מתן פסק-דין זה, נקבע כי החל מגיל שש שנים ועד 15 שנים חבים שני ההורים לשאת במזונות ילדיהם הקטינים.

20. באשר לאופן החיוב מגיל שש שנים נקבע כי החיוב המזונות יעשה תוך התחשבות בצרכי הקטינים, יכולותיהם הכלכליות של כל אחד מההורים, קביעת יחסיות

היכולות הכלכליות של ההורים, חלוקת זמני השהות ואופי האחריות בפועל של כל אחד מההורים ביחס לקטינים.

ראו, 65692-11-19 **ס. נ' ס.** (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

21. בפרשת ס.נ' ס. הנ"ל הובהרה סוגיית שיעור מזונותיו המינימליים של קטין בהתייחס למגורים בבית אחד אל מול מגוריו בשני בתים ובהתייחס לשינוי שהביאה אחריה הלכת בע"מ 919/15 וכדלקמן:

"בעבר, כל עוד נהגה ההלכה "הישנה" לפיה חיוב המזונות מוטל לשכמו של האב בלבד, צמצמה הפסיקה חיוב זה אך ורק ל"צרכים ההכרחיים" של הקטין וזאת על מנת שהנטל המוטל על האב לא יכביד עליו יתר על המידה . . . צרכים הכרחיים אלו הוערכו בפסיקה הנוהגת בסכומים אשר השתנו מעת לעת ובעבור הזמנים הועמדו על סכומים הנעים בין 1,150 ₪ ל- 1,400 ₪ . . .

מעת שקמה ועמדה ההלכה החדשה המחייבת את ההורים יחדיו לשאת במזונות הילדים סברו בתי המשפט שאין עוד מקום לצמצם צרכי הקטינים לצרכים הכרחיים בלבד אלא שיש לספק את מלוא צרכיהם ואלו הוערכו בסכומים הנעים בין 1900 – 1600 ₪ כסך מינימלי חודשי שאינו נדרש לראיה . . .

אך יותר מכך, כאשר הקטין נדרש לחלוק את זמני השהות בשני בתים עולים צרכיו (או, אם נדייק, עולה עלות צרכיו) אף מעבר לשיעור הנזכר, שהרי ההורים נזקקים להוצאות כפולות, שכן גם האם וגם האב נדרשים לקניית כיכר לחם וקרטון חלב (למרות שהקטין עמו רק בחלק מהזמן), וכל אחד מההורים אף נדרש לרכישת ביגוד מתאים וצרכים אחרים שיישארו בביתו עבור הקטין. כך, כדוגמה, אין זה מצופה כי בכל פעם שיעבור קטין מבית הורה אחד לאחר הוא ייטול עמו את נעלי הבית שלו, את הפיג'מה, או את המחשב בו הוא משתמש, כשם שברי שכל אחד מההורים יידרש, כדוגמה, לתשלום עבור רשת האינטרנט בביתו וכיוצ"ב. מתוך שכך, הוערכו צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים בסך מינימלי של 2,250 ₪ . . . '.

<u>יישום הדין החל</u>

22. אם כך, הפסיקה הכירה בצרכים מינימאליים של קטין, שאינו חולק זמני שהות בשני בתים בחלוקה דומה, שאינם דורשים ראיה והעמידה אותם על הסך של שבין 1,600 ₪ ל – 1,900 ₪ לחודש לקטין, לרבות הוצאות אחזקת מדור ולהבדיל מהוצאות 'מדור' שאינם נכללים בסכומים כאמור.

23. הגם שעל האישה היה לגבות סכומי התביעה באסמכתאות מתאימות, הרי משעה שטענותיה בעניין זה לא נסתרו, האישה לא נחקרה על רכיבי התביעה ובהינתן כי אין חולק כי לילדים צרכים שוטפים שיש לספקם, יוערכו צרכי הילדים על דרך האומדנה.

כידוע, לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע גובה צרכי הקטינים, על דרך האומדנה ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של המרכיבים, זאת בהתבסס על ניסיון חייו וידיעה שיפוטית (ראו ע"א 687/83 **מזור נ' מזור**, פ"ד לח (3) 29, עמוד 33; ע"א 93/85 **שגב נ' שגב** פ"ד לט (3) 822, עמוד 828.

24. **נוכח גילאי הילדים והדין החל על מזונותיהם; בהינתן ההלכה הפסוקה ביחס לסכום המינימאלי הנדרש לקטין שאינו דורש ראייה ומצבו הכלכלי האיתן של האב, כמו גם קביעותיי ביחס לרמת החיים הגבוהה בה חייתה המשפחה, שיש בה כדי להשפיע על הסכומים אותם יש לפסוק בעבור הילדים מושא פסק הדין שבפני, אני מעמידה את כלל צרכי כ"א מהילדים, הן ההכרחיים והם אלה שמעבר לצרכים הכרחיים, ע"ס של 2,490 ₪ בחודש (סך של 1,000 ₪ עבור מזון וכלכלה; סך של 500 ₪ עבור ביגוד והנעלה; סך של 50 ₪ עבור בריאות; סך של 300 ₪ עבור ספרים, תרבות והצגות; סך של 200 ₪ עבור נסיעות וסך של 440 ₪ עבור חלקו של כ"א מהילדים בהוצאות אחזקת מדור).**

יובהר שוב, כי סכום כאמור אינו כולל הוצאות 'מדור', אשר לא היה קיימות לאורך כל ניהול ההליך ובזהירות יוער, ומבלי לקבוע מסמרות, כי אף נראה שלא תהיה הוצאה כזו בעתיד, נוכח החלק אותו יקבל כל אחד

מהצדדים לאחר מכירת בית המגורים המשותף, שהוערך כאמור בשווי של 5,900,000 ₪.

25. **בהינתן היחס בהכנסות הצדדים, הרי שחלקה של האישה מכלל ההכנסות הפנויות עומד על 34% ואילו חלקו של האיש על סך של 66% (הכנסות האם בגובה כ-15,345 ₪ לחלק לסך הכנסות פנויות של הצדדים בסך כולל של 45,345 ₪).**

<u>חלוקת זמני השהות של הצדדים עם הילדים</u>

26. נתון נוסף אותו יש לקחת בחשבון הינו שיעור חלוקת זמני השהות. חישוב הצרכים שאותם מספק האב לילדים בעת בה הם שוהים אצלו. אופן חישוב שיעור השהות נקבע באמצעות חישוב ימי השהייה של הילדים אצל כל אחד מההורים ובלבד שמדובר במספר ימים מינימלי המצדיק לקיחה בחשבון של צרכי הילדים שהינם תלויי שהות.

27. לעניין זה נקבע בפסיקה כי:

"איננו סבורים שיש לעשות תחשיב מתמטי דקדקני ודווקני, כפי שנוקטות רבות מהערכאות ואף חלק ממאמרי המלומדים שפורסמו מיד ובסמוך אחר פרסום הילכת בע"מ 919/15 אלא יש מקום, לטעמנו, לתחושתו של השופט באשר לזהות ההורה עליו מוטל עיקר הנטל בגידול הקטינים ומתוך כך לשקלול – לאו דווקא מתמטי מדוייק – של הפרמטרים הנזכרים וזאת מתוך הנחה כי - כדוגמה בלבד – אפשר שגם אם יחס זמני שהיית הקטינים אצל ההורים עומד על 70% אצל האחד ו – 30% אצל האחר, הרי שההורה שהקטינים מצויים עמו מירב הזמן משקיע בעניינם השקעה גבוהה יותר באופן ניכר מהשקעתו של ההורה האחר שמתבטאת לא רק באותו יחסי מתמטי אחוזי של זמני השהייה– הכל כמובן תלוי נסיבות".

ראו לעניין זה, עמ"ש (מרכז) 11623-07-17 **ד.ש נ' מ.ש,** (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

28. בהרצאת הפרטים העדכנית טענה האישה כי האיש אינו מקיים את זמני השהות שנקבעו בהחלטת בית המשפט וכי מתקיימים זמני שהות מצומצמים ביותר אותם יוזמת הקטינה נ', עמה שוהה האיש בממוצע אחת לשבוע ולמשך מספר שעות וכי רק במקרים חריגים כוללים זמני השהות של הקטינה נ' לינה בבית האיש, כאחת לחודש בממוצע.

מנגד, טוען האיש בכתב ההגנה כי הילדים שוהים במחיצתו שליש מהזמן במהלך החודש וכי יש להתחשב בסכום שמוציא עבור הילדים בעת בה הם שוהים במחיצתו. אלא שבחקירתו לא הכחיש האיש כי האישה היא זו הנושאת בנטל גידול הילדים וכי היחידה שלנה בביתו היא הקטינה נ', שכן לשיטתו: **'שאר הילדים אין להם איפה לישון אצלי' –** עמ' 24 שורות 7-14 וכשנשאל האם עיקר החיים והלינה של הילדים הגדולים אצל האישה, השיב האיש: **'בהחלט'** – עמ' 24 שורה 16.

הואיל וימי השהייה של הילדים במחיצת האב מצומצמים ביותר ואף אינם כוללים לינה, למעט ביחס לקטינה נ' ואף ביחס אליה לא באופן נרחב, לא מצאתי כי יש בהם כדי להצדיק לקיחתם בחשבון בחישוב צרכי הילדים שהינם תלויי שהות ולפיכך, חלוקה זו לא תילקח בחשבון בעת קביעת חיוב האב במזונות הילדים.

29. משכך ושעה שלקחתי בחשבון את צרכי הילדים; את הפערים בין הכנסות הצדדים; העובדה שביתה של האם הוא הבית העיקרי של הילדים ואילו האב מקיים עם הילדים זמני השהות מצומצמים ביותר, מצאתי לנכון להעמיד את חלוקת הנטל במזונות הילדים בין הצדדים על סך של 34% לחובת האישה ו-66% לחובת האיש.

30. **בנסיבות אלו, אני קובעת שהאיש יישא במזונות הילדים, כולל חלקם היחסי בהוצאות אחזקת מדור בסך כולל של 6,600 ₪ בחודש ובסך של 1,650 ₪ עבור כ"א מהילדים.**

<u>החיוב</u>

31. **האיש יישא במזונות הילדים בסך כולל של 6,600 ₪ בחודש,** החל ממועד הגשת כתב התביעה ובכל 22 לחודש (להלן: **'דמי המזונות'**).

בנסיבות העניין ונוכח גילה של הקטינה נ', הן במועד מתן פסק-הדין והם במועד הגשת התביעה ובהינתן הסכמת הצדדים כי האיש מקיים עימה זמני שהות, אף אם באופן מצומצם ובהתעלם מהמחלוקת הנטושה בין השניים ביחס להיקפם, לא מצאתי לחייב את האיש בתשלום דמי טיפול בעבור הקטינה ניב.

32. **בנוסף, יישאו הצדדים בחלוקה של 66% לאיש ו-34% לאישה בהוצאות הבאות:**

א. **<u>הוצאות הרפואיות החריגות</u>** שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים.

טרם הטיפול תיידע האישה את האיש, בדבר הצורך בטיפול והעלות המשוערת.

במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת.

במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב האיש על פי תעריף קופת חולים לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופת החולים.

למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים והוראה מתקנת.

ככל שהטיפולים מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.

הסכומים ישולמו תוך 7 ימים ממועד הדרישה ובכפוף להצגת קבלות אודות התשלום בפועל ע"י מי מהצדדים.

ב. **<u>הוצאות חינוך</u>** ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל הוצאה אחרת על פי דרישת המוסד החינוכי.

למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות, אך לא רק, הוצאות שכר לימוד, צהרונים, סל תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות

ספרי לימוד, קייטנת סוכות ופסח ושני מחזורים של קייטנה בחופש הגדול (לפי עלויות קייטנה במתנ"ס); טיולים; מסע לפולין, או משלחת אחרת מטעם המוסד החינוכי; פעילות בתנועת נוער וכן שיעורים פרטיים (עד לסך כולל של 500 ₪ בחודש עבור כ"א מהילדים).

כמו כן, יישא האיש **<u>במחצית הוצאות שני חוגים עבור כל אחד מהילדים</u>**, זאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י האישה ובתוך 15 יום מועד הצגתן.

הסכומים ישולמו תוך 15 יום ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק החינוך המתקבל בתחילת שנת הלימודים מהמוסד לביטוח לאומי.

ג. תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאים הצדדים ובכפוף להצגת אסמכתא על התשלום, למעט במקרה חירום.

33. דין החיובים בתשלום הוצאות רפואיות חריגות; הוצאות חינוך וחוגים, כדין מזונות לצורך גבייתם.

34. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן שפורסם ביום 15.01.26 ויעודכנו כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין תקופת עדכון אחת לרעותה.

35. האיש יהא זכאי לנכות כל סכום ששילם לידי האישה כמזונות עבור הילדים בגין תקופת החיוב לשעבר, לרבות הסכום בו חוייב ביום 23.06.21 במסגרת בר"ע 27548-05-21.

36. סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת האיש מיום הגשת התביעה ועד למועד פסק-הדין ישולמו על ידו בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מהתשלום הראשון למזונות ויחד עמו.

37. כל תשלום שלא ישולם במועדו ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהמועד שנקבע לתשלומו ועד התשלום בפועל.

38. סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של האישה שפרטיו יימסרו לאיש.

39. סכום המזונות ישולם עד הגיע כ"א מהילדים לגיל שמונה עשרה שנים או עד סיום לימודי התיכון, לרבות לימודים בכיתות י"ג ו-י"ד, לפי המועד המאוחר מביניהם.

ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה"ל או השירות הלאומי, ישלם האיש שליש סכום המזונות כערכם במועד הרלוונטי.

שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי הינו תנאי לחיוב המפורט בסעיף זה.

ככל שמי מהילדים לא ישהה אצל האישה שהות של קבע בתקופת השירות הצבאי או השירות הלאומי, ישלם האיש סכום זה ישירות לידי הילד/ה.

40. קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בעבור הילדים, בתקופת היותם קטינים, תועבר לידי האישה.

<u>דיון והכרעה בתביעה הרכושית</u>

<u>המסגרת הנורמטיבית</u>

41. הצדדים שבפני נישאו זל"ז בשנת 2005 ולפיכך, הם כפופים לעקרונות המשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון.
חוק יחסי ממון קובע משטר של איזון משאבים בין בני-זוג, כך שבמועד פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שוויים של כל נכסי בני הזוג אשר נצברו במהלך נישואיהם, ובהתאם לסעיף 5 לחוק יחסי ממון.
42. חוות דעת אקטואר הוגשה לתיק ביום 27.06.23. במסגרת חוות הדעת נדרש המומחה לעריכת חישוב חלקו היחסי של כל אחד מהצדדים באיזון המשאבים בגין התקופה ממועד הנישואין, 03.11.2003 ועד למועד הקרע, 18.02.21 (במסגרת חלק א' לחוות הדעת), כולל הערכת שוויין של החברות שבבעלות האיש (במסגרת חלק ב' לחוות הדעת).

המומחה אף נחקר בפני והתרשמתי מעדות מקצועית, רהוטה, תוך גילוי בקיאות והבנה עמוקה בנושאים שנבחנו על ידו בחוות הדעת. המומחה השיב באופן ענייני ומקצועי לכל שאלה שהופנתה אליו בחקירתו, ועמד איתן מול מסקנותיו שבחוות הדעת.

כשנשאל המומחה בחקירתו ע"י ב"כ האישה האם יש בחקירת ב"כ האיש כד לשנות את חוות הדעת, השיב המומחה: **'לא'** ולשאלה האם החקירה מחזקת את חוות הדעת, השיב המומחה: **'אין בה להוריד ולא להעלות' –** עמ' 16 שורות 26-30.

43. בפסיקה נקבע כי בדרך כלל חוות דעתו של מומחה שמונה ע"י בימ"ש תאומץ על ידו, אלא אם כן ישנה סיבה משמעותית ובולטת לעין שלא לעשות כן.

"משממנה בית המשפט מומחה על מנת שחוות דעתו תספק לבית המשפט נתונים מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שבית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת. אכן עד מומחה כמוהו ככל עד - שקילת אמינותו מסורה לבית המשפט ואין בעובדת היותו מומחה כדי להגביל שקול דעתו של בית המשפט. אך כאמור לא ייטה בית המשפט לסטות מחוות דעתו של המומחה בהעדר נימוקים כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן" (ע"א 293/88 חב' יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' רבי [פורסם בנבו]).

ראו לעניין זה גם דבריה של כב' השופטת ארבל בע"מ 27/06 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו]:

'משהוגשה לבית המשפט חוות דעת מומחה שמנה על ידו, מה משקל יראה לתת לחוות הדעת ולהמלצת המומחים? בפסיקת בית משפט זה מקובל כי ככלל יאמץ בית המשפט את המלצת המומחים שמונו על ידו, ". . . אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי, המצדיקים סטיה מאותה המלצה" (וראה עוד בעניין זה - בע"מ 9358/04 פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו] תק-על 2005(2), 2893 (2005); רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני, פ"ד נה(2), 321, 332 (2001)).

<u>איזון המשאבים</u>

44. כאמור לעיל, למומחה הועברו שאלות הבהרה, עליהן השיב המומחה והוא אף נחקר על חוות דעתו.

בסיכומיו הלין האיש על מסקנות חוות הדעת, טען כי זו לוקה בכשלים יסודיים ואינה עומדת באמות מידה מקצועיות מינימאליות.

בין יתר הכשלים להם טען האיש כי נפלו בחוות הדעת, הוא העלה טענות ביחס לחישוב זכויות הפנסיה של האישה, טענה הנדחית על ידי על אתר, נוכח מועד העלתה ומשעה שלמומחה לא הועברו שאלות הבהרה בעניין זה והוא אף לא נחקר הן ביחס לסוגיה זו והן ביחס לכל פרק א' לחוות הדעת, העוסק באיזון אקטוארי של חלקו היחסי של כ"א מבני הזוג בזכויות הסוציאליות, הכלכליות והביטוחיות של הצדדים.

אשר על כן, משעה שלא עלתה קודם לסיכומי האיש כל טענה ביחס לפרק א' של חוות הדעת, הרי שחלק זה של חוות הדעת לא נסתר והוא מתקבל על ידי במלואו, לרבות מסקנות המומחה להתחשב במסגרת איזון המשאבים בזכויות הסוציאליות שנפרעו ע"י האיש לאחר מועד הקרע.

<u>קרנות פנסיה; קופות גמל; קרנות השתלמות; כספים וזכויות; חשבונות בנק</u>

45. בחוות דעת האקטואר נבחנו שוויין של הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות אשר נצברו ע"ש הצדדים.
ביחס לחשבונות הבנק המשותפים של הצדדים בבנק דיסקונט ובבנק מזרחי טפחות, צוין בחוות הדעת כי מאחר וחשבונות כאמור הינם משותפים ומאחר שלא התבקש לאזנם, הרי שהם לא אוזנו במסגרת איזון המשאבים (ראו, בין היתר, בעמ' 16 לחוות הדעת).

כאמור, הצדדים לא השיגו על ממצאי חוות דעת האקטואר בעניין זה (למעט העלאת טענה מאוחרת ע"י האיש בסיכומיו וכאמור); בחרו שלא להציג בפני המומחה שאלות הבהרה ואף לא לחוקרו על חלק א' לחוות הדעת.

בחוות הדעת הוצעו שתי חלופות של תחשיבים לביצוע איזון המשאבים ברכוש הצדדים, האחת, בהתאם לשיטה א', שיטת היוון בסכום חד פעמי והשניה, בהתאם לשיטה ב', חלוקת רכוש הצדדים בהתאם לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני ומועדי מימוש, קרי, כי איזון המשאבים יעשה במועד גמילת הזכויות.

על פי חוות הדעת, בהתאם לשיטה א' על האישה להעביר לאיש את הסך של 16,586 ₪ בסכום חד פעמי לאיזון הזכויות הסוציאליות. בהתאם לשיטה ב', איזון משאבים במועד גמילת הזכויות, על האיש להעביר לאישה את הסך של 36,494 ₪ בסכום חד פעמי ויתר הזכויות שמועד גמילתן טרם הגיע יוסדרו באמצעות חתימה על הפסיקתות שצורפו.

46. הכלל המנחה בפסיקה הוא שמימוש הזכויות במסגרת האיזון יתבצע במועד גמילתן של הזכויות.
ראו בעניין זה: ע"א 809/90 **מרדכי חי לידאי נ' דבורה לידאי,** פ"ד מו (1) 602.

כן ראו בעניין זה את דבריו של כב' השופט, יהושע גייפמן במאמרו: **"זכויות פנסיה ונכסי פרישה"**, הפרקליט כרך מא 105, בעמ' 125-124, כדלקמן:

"כאשר מתבקש פסק-דין הצהרתי על זכויות שטרם גמלו, הפתרון הצודק והרצוי הוא לקבוע שזכויות בן-הזוג התובע ימומשו במועד בו יבשילו הזכויות . . . אין להטיל מעמסה כלכלית של תשלום חד-פעמי או תשלומים חודשיים על בן-הזוג האיש, בה בשעה שהזכויות טרם גמלו . . . למרות שלבית המשפט יש שיקול דעת רחב לבחור, במסגרת הסדרי הביצוע, בין החלופות השונות: מימוש במועד הבשלת הזכויות, חיוב בסכום חד-פעמי במועד חלוקת הרכוש בין בני-הזוג על פי תחשיב של אקטואר, וחיוב בתשלומים ממועד חלוקת הרכוש – רצוי הוא שרק במקרה חריג ייקבע מועד אחר, שאינו מועד הבשלת הזכויות, למימוש הזכויות של בן-הזוג התובע. חריג זה יש להחיל בהסכמת הצדדים או כאשר בן-הזוג האיש הינו עתיר נכסים, בה בשעה שבן-הזוג התובע נתון בקשיים כספיים חמורים או נזקק לכסף למחייתו".

47. שעה שהצדדים לא העלו כל טענה לעניין זה ובהינתן ההלכה הפסוקה, מצאתי לאמץ את שיטת חישוב ב' לחוות הדעת וסבורני כי מקרה זה אינו נמנה עם

החריגים בגינם יש לסטות מהכלל המנחה באשר לאופן מימוש הזכויות במסגרת איזון המשאבים.

48. **<u>אשר על כן, משמצאתי כי מקרה זה אינו נמנה עם המקרים החריגים בגינם מוצדק יהיה לסטות מכלל חלוקת הזכויות במועד גמילתן, נקבע בזאת כי חלוקת הזכויות הכספיות שנצברו ע"ש הצדדים ממועד הנישואין 03.11.23 ועד למועד הקרע, 18.02.21, תבוצע בהתאם לשיטת חישוב ב', קרי לפי מועדי מימוש זכויות ובהתאם לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד-2014, כמפורט בחוות דעת האקטואר.</u>**

הפסיקתות שצורפו לחוות הדעת ייחתמו בנפרד.

<u>שווי החברות שבבעלות האיש</u>

49. בחוות דעת האקטואר הוערכו שוויין של החברות שבבעלות האיש ע"ס כולל של 5,793,000 ₪ (חב' ו' הוערכה בסך 208,000 ₪; חב' ק' הוערכה ע"ס 5,085,000 ₪ וחב' א' הוערכה ע"ס 200,000 ₪).

שוויין של המניות המוחזקות ע"י האיש הוערכו ע"ס כולל של 2,850,500 ₪ (בחב' ו' סך של 208,000 ₪ - 100%; בחב' ק' סך של 2,542,500 ₪ - 50% ובחברת א' סך של 100,000 ₪ - 50%).

חלקה של האישה בשווי מניות האיש הועמד על מחצית ובסך של 1,425,250 ₪.

במענה לשאלות ההבהרה שהועברו למומחה מטעם האיש, תוקן שוויה של חב' ק' והועמד על 4,283,000 ₪. שווי מניות האיש בחב' ו' תוקנו בהתאם והועמדו על שיעור 2,141,500 ₪ וחלקה של האישה במניות האיש הופחת בסך של 200,500 ₪. קרי, חלקה של האישה במניות החברות שבבעלות האיש הועמד ע"ס של 1,224,750 ₪.

שווין של חברות ו' וק' הוערכו בחוות הדעת על פי גישת היוון תזרימי המזומנים ואילו חב' א' הוערכה בחוות הדעת על פי שיטת ההשוואה לעסקאות דומות.

50. בסיכומיו חלק האיש על חוות דעת המומחה וטען כי יש להורות על פסילתה.

המדובר בטענה שעלתה לראשונה, בסיכומי האיש, לאחר שהחליף ייצוגו ודי בכך בכדי לדחותה. לגופה של טענה, טען כי אין לקבל את הערכת השווי אותה ביצע המומחה המבוססת על שיטת תזרים מזומנים (DCF) ולטענתו, הפסיקה הכירה בסכנות הטמונות במודל סובייקטיבי זה.

האיש הפנה בסיכומיו לשני פסקי דין התומכים בעמדתו. ביחס לפסק הדין הראשון (סעיף 27 לסיכומיו), לא צרף האיש מראה מקום ולא את פרטי פסק הדין ודי בכך בכדי להתעלם ממנו. ביחס לפסק הדין השני אליו הפנה האיש, ע"א 2160/90 **רז נ' לאץ,** הפנה האיש לדבריה של כבוד השופטת נאור בפסק הדין. עיון בפסק הדין מלמד כי השופטת נאור לא היתה חלק מהרכב השופטים שדנו בתיק (ההרכב כלל את השופטים לוין, חשין ואור). אף לגופו של פסק הדין, לא מצאתי הציטוט אליו הפנה האיש. פסק הדין דן בעניינים אחרים לגמרי בנוגע לחוות דעת של מומחה רפואי ואין בפסק הדין דבר וחצי דבר ביחס לשימוש במודלים להערכת שווי חברות.

אומנם נקבע בפסק הדין כי חוות דעת תיפסל מקום בו נעשה שימוש בתשתית עובדתית בלתי מהימנה. אולם הציטוט שצורף לפסק הדין, רחב יותר ואינו בנמצא במסגרת פסק הדין ומדובר בציטוט לא ראוי שצוין בפסק הדין (סעיף 28 לסיכומי האיש) שעה שאינו מדויק בלשון המעטה וכולל התייחסות להערכת שווי חברה.

בעניין שיטת ה- DCF להערכת שווי חברה, קבע כב' השופט דנציגר ברע"א 779/06 **קיטאל החזקות ופיתוח בע"מ נ' שאול ממן**, פורסם ביום 28/08/2012 במאגרים משפטיים כי: **" הבחירה בשיטה זו משקפת את המעבר משיטות הערכה שמרניות המבוססות על נתוני עבר...לשיטת הערכה מודרנית הצופה פני עתיד: שיטת ה- DCF מעריכה את החברה על פי תזרים המזומנים המהוון של נכסיה הנוכחיים, כמו גם על פי תזרים מזומנים מהוון שהיו מייצרות הזדמנויות ההשקעה העתידיות שלה...הרציונל שמאחורי**

העדפת שיטת ה- DCF סוכם כך: "...שיטה זו לטעמי היא הראויה מבין השיטות..." (שם, פיסקה 63). כן ראו ע"א 10406/06 **דן עצמון נ' בנק הפועלים בע"מ**, פורסם ביום 28/12/2009, שם נקבע כי הערכת שווי חברה ראוי שתתבצע על פי שיטת ה- DCF, שהיא השיטה המקובלת על קהיליית המימון (שם, סעיף 56 לפסק הדין).

משכך, די בכך בכדי לקבוע כי זו שיטת הערכת השווי המועדפת, כעולה מהפסיקה, כפי שנעשה על ידי המומחה.

עוד טען האיש כי ביקש לחקור את המומחה חקירה יסודית, אולם חקירתו הוגבלה ל- 20 דקות בלבד, למעט חריגה קלה. ראשית, אומר לעניין זה כי משך חקירת המומחה הוגבל מראש והיה על האיש להיערך בהתאם. שנית, בניגוד לנטען בסיכומיו, המומחה נחקר 57 דקות (ראו עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 27-26) כמעט פי שלושה ממשך הזמן שהוקצב לאיש מלכתחילה. משכך, אין לטענה על מה לסמוך ואני דוחה הטענה לפיה לא התאפשר לאיש לשאול שאלותיו באופן יסודי.

בנוגע לטענה לפיה המומחה התעלם מנתוני מקרו כגון קורונה, העיד המומחה כי לא היתה לכך כל התייחסות בדו"חות ואף הוסיף כי עשה התאמות בהתאם לדו"חות הלמ"ס והלך לחומרה (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 11-9).

בהתייחס לטענת האיש לפיה המומחה הנדס טבלה חדשה שכל תכליתה ליצור מצגי שווא של רווח וצמיחה, בכך שהשמיט מחוות דעתו את 'שכר עבודה ונילוות בעלים', לא ברור לי על מה מלין האיש שעה שהמומחה הודה כי מדובר בהוצאות שהושמטו בטעות מחוות הדעת ואף לעמדתו תיקן לאחר שאלות ההבהרה את חוות דעתו, לאחר שהכיר בטעות. בעקבות שאלות ההבהרה, תוקנה חוות הדעת ושווי חברת ק' הופחת בהתאם מסך של 5,285,000 ₪ לסך של 4,283,000 ₪. אשר על כן, נידחית כל טענה לעניין זה.

האיש הוסיף וטען כי בוצע כשל מתודולוגי נוסף לפיו המומחה שינה במכוון וללא גילוי נאות את סיווג הלוואות בעלים והמרתה להון עצמי, בניגוד לעמדת רואה החשבון. בעניין זה הסביר המומחה כי כך קובעת התקינה כשמדובר בשני בעלים

(עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 28-27). האיש לא הביא ראיות המפריכות את עמדת המומחה בעניין התקינה. משכך, לא מצאתי מקום לקבל טענתו בעניין.

בשולי הדברים אוסיף כי לא התרשמתי שהמומחה נטל לעצמו סמכות שיפוטית, עת ציין כי משיכת שכר בשנת 2020 במועד הקרע, הדליקה לו נורה אדומה ולכן בחר בשיטת ה- **DCF** ובמיוחד כשהבהיר כי בשנת הקרע נעשתה משיכה גדולה של הוצאות הנהלה, משכורות מנהלים שיש בהן בכדי להקטין שווי החברה (עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 25-23). כך גם לא מצאתי כי המומחה התחמק ממתן תשובה ביחס לגובה שכר הולם וראוי, המומחה שיקף נתונים אודות גובה השכר מדוחות החברה, הציג בפני בית המשפט את הקפיצה בשכר המנהלים בשנת 2020 ואכן, כטענתו, אין זה תפקידו לקבוע אם מדובר בשכר ראוי אם לאו. למעלה מן הצורך, אוסיף כי לא מצאתי פגם בקביעה זו, נוכח פערי השכר בין שנת הקרע לשנים קודמות ונראה כי אכן, לקראת מועד הקרע נמשך שכר מנהלים גבוה יחסית לעומת שנים קודמות ולפיכך, לא מצאתי כי נפל פגם בקביעת המומחה לפיה בחר לקבוע הוצאות שכר המתבססות על שנים קודמות. מה גם שלא מצאתי כי מדובר בפגם היורד לשורשו של ההליך המצדיק פסילת חוות דעת המומחה. כך גם לא מצאתי כי יש בגרף הרגישות בכדי להעלות או להוריד ביחס לשווי החברה.

יתר טענות האיש, ביחס לחוות דעת המומחה, עלו לראשונה בסיכומים, נוגעות לתחום מקצועיות ומומחיות המומחה, משכך, בית משפט לא יידרש אליהן. לא הוצגה חוות דעת אחרת לפני בית המשפט, השיטה בה בחר המומחה היא השיטה המקובלת להערכת שווי חברות כעולה מהפסיקה. המומחה היה נכון להודות בטעותו ולהפחית שווי החברה, מקום בו השמיט שכר בעלים בחוות הדעת. המומחה עצמו העיד כי אין בחקירת ב"כ האיש בכדי להצדיק שינוי חוות דעתו.

בנסיבות אלו דין טענת האיש לפיה חוות דעת המומחה מתבססת על עובדות לא נכונות, רשלנות בסיסית, התעלמות מנתוני מאקרו, מניפולציות בנתוני יסוד וכישלון מוחלט במבחן המציאות, להידחות. משכך, מצאתי מקום לקבל חוות הדעת במלואה.

למעלה מן הצורך, אוסיף כי האיש לא הציג כל ראייה בנוגע לתביעה על החנות שנשרפה על אף שטען כי הוגשה תביעה אזרחית על סך של 1,600,000 ₪ בגין

הנזק שנגרם לחנות. כאמור האיש לא הציג כל ראייה על כך פרט להפנייה לרע"א 62317-03-25 בסיכומיו.

עיון בהחלטה אליה הפנה האיש מלמד, כי המדובר בתביעה על סך של 1,600,000 ₪ שהוגשה על ידי חברת ק' בגין הנזק שנגרם לחנות. יוער כי בפני בית משפט לא הונחו ראיות הקשורות לתביעה זו אולם ניתן ללמוד מההחלטה בתיק לעיל כי שווי החנות הוערך בסך של כ- 1,600,000 ₪. משכך והואיל ובבעלות חברת ק' ארבע חנויות ברחבי הארץ, לא מצאתי כי הערכת המומחה מופרזת או בלתי סבירה המצדיקה פסילת חוות דעת המומחה.

כעת אדרש לשווין של כל אחת מהחברות.

51. <u>ביחס לחב' ו'</u>

חב' ו' נוסדה בחודש אוגוסט 2011. האיש מחזיק ב-100% ממניותיה.

הערכת שוויה הכלכלי של חב' ו' בוצעה על פי גישת היוון זרמי המזומנים.

בחוות הדעת ציין המומחה כי מגמת הכנסות של חב' ו' בנסיגה וכי שנת 2020 היתה שנת שפל. עם זאת צין המומחה כי היחסים הפיננסיים של החברה תקינים, ולמעט שנת 2020 בה היתה הוצאה חריגה בגין ניהול ההליך המשפטי שנוהל וכי לחב' ו' סיכויי הישרדות גבוהים.

שווי מניות האיש בחב' ו' (100%) הוערך כאמור בחוות דעת האקטואר ע"ס של 208,000 ₪.

סכום הערכת שוויה של חב' ו' לא הופרך ע"י מי מהצדדים והמומחה אף לא נחקר לעומק ביחס להערכת השווי שנערכה לחב' ו'.

בנסיבות אלה לא מצאתי כי מתקיימים נימוקים, בוודאי שלא כבדי משקל, שיצדיקו סטייה מהמלצת המומחה ביחס לשוויה של חב' ו' ומכאן אני מאמצת אותה **<u>וקובעת כי שוויה של חב' ו' הינו כפי הערכתה בחוות הדעת, ועל סך של 208,000 ₪ ועל האיש להעביר לאישה מחצית הסכום ובסך של 104,000 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הקרע ועד למועד מתן פסק-הדין.</u>**

52. כזכור, כנגד חב' ו' קיים חוב שמקורו בפסק דין שניתן לטובת חב' ל'. המומחה התייחס בחוות הדעת לעניין זה, אם כי בהינתן כי החיוב בפסק הדין נקבע לאחר מועד הקרע, לא הובא חוב כאמור בחשבון במסגרת בחינת שוויה של חב' ו' ועניין זה הותר להכרעתו של בית המשפט.

53. בענייננו לא מצאתי כי קיימת הצדקה לאפשר לאישה לחלוק רק בנכסים החיוביים של החברה מבלי שתיקח חלק גם באלה השליליים ולכן על האישה לחלוק עם האיש בחיוב שמקורו בפסק דין כאמור.

יתרה מכך, האישה, בהגינותה, אישרה בעדותה כי החוב שנוצר בעקבות מתן פסק הדין כנגד האיש וחב' ו' הינו משותף, לרבות ההוצאות שנפסקו במסגרתו – ראו, בעמ' 19 שורות 7-15 אם כי ציינה כי יש לחייבה רק בחוב המקורי שנפסק במסגרת הערכאה הראשונה, בבית המשפט המחוזי ולא בזה שהתווסף עקב דחיית הערעור שהגיש האיש על פסק הדין, בניגוד מוחלט לעמדתה ודעתה, לבית המשפט העליון.

אינני מקבלת טענה זו של האישה. בעניין זה מצאתי כי אחריות האישה להסדרת החוב אינה נופלת מזו של האיש ועל השניים לחלוק בחוב כאמור, אפילו אם לשיטת האישה היא לא תמכה בניהול הליכי הערעור על פסק-הדין ובהינתן כי לא הציגה בפני כל ראיה שהיא על פיה עשתה מעשה אקטיבי בעניין זה.

54. **<u>בהתאם לאמור, אני מחייבת את האישה לשלם לאיש את מחצית ההפרש שיוותר לאחר קיזוז שווי מניות האיש בחב' ו', כפי שהוערכו בחוות הדעת וע"ס 208,000 ₪, מהחיוב שנקבע בפסק הדין לטובת חב' ל', לרבות החיוב בהוצאות משפט וכפי גובהו של חוב כאמור נכון להיום (כולל חיובים שהתווספו במסגרת הליך הערעור שהתנהל על פסק הדין והחיובים שהצטברו בלשכת ההוצאה לפועל), ובהפחתת הסך של 109,852 ₪, אשר גולם במסגרת חוות הדעת בהערכת שוויה של חב' ו'</u>** (ראו, בסעיף 9.3. ס"ק ב' ו-ג' בעמ' 17 לחוות הדעת).

<u>האישה תישא בחיוב זה בתוך 30 יום ממועד מתן פסק-הדין, שאם לא תעשה כן ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד מתן פסק הדין ועד לביצוע מלוא התשלום בפועל.</u>

יובהר כי לא מצאתי לחייב את האישה במחצית מסך של 250,000 ₪, לגביו טען האיש כי נילקח כהלוואה מחב' ו' לטובת התא המשפחתי ומשעה שהאיש לא הציג כל ראיה שהיא להוכחת טענתו כי ההלוואה, לכאורה, ניטלה בהסכמת הצדדים ולטובת משק הבית המשותף (בעניין זה ראו גם סעיף 9.3.א. לחוות דעת האקטואר).

55. <u>ביחס לחב' ק'</u>

החברה נוסדה בחודש מרס 2016. בבעלות החברה 3 חנויות רשת וחנות אחת בזיכיון כאשר האיש מחזיק ב-50% ממניותיה.

הערכת שוויה הכלכלי של חב' ק' בוצעה על פי גישת היוון זרמי המזומנים. כפי שפרטתי לעיל, על אף שהמומחה נחקר ארוכות ביחס לחברה זו וטענות האיש בסיכומיו, כפי שציינתי לעיל, מצאתי מקום לקבל חוות דעת המומחה במלואה ובמיוחד כאשר המומחה ציין בחות דעתו כי הכנסותיה בצמיחה, יחסיה הפיננסים תקינים וסיכויי הישרדותה גבוהים וכי גילה חוסר התאמות בין מאזני החברה ופעילות חריגה שבוצעה על ידי הבעלים.

כאמור לעיל, לאחר שנפלה שגגה בחוות דעת המומחה שעה שלא לקח בחשבון את הוצאות שכר בעלים תוקנה חוות הדעת. המומחה הודה בשאלות הבהרה עמוד 2 כי הוצאות שכר בעלים הושמטו בטעות בשנים 2019-2020 ולכן תיקן בהתאם את חוות דעתו וקבע כי שווי החברה עומד על סך של 4,283,000 ₪ ולא כפי שקבע תחילה בסך של 5,285,000 ₪.

טענות האיש לפיהן יש לפסול חוות דעת המומחה נידחו לעיל.

אם כן שווי מניות חב' ק' הוערך ע"י המומחה בחוות הדעת, עודכן כאמור בשאלות ההבהרה והועמד על הסך של 4,283,000 ₪. חלקו של האיש במניות החברה הינו 50% ובשיעור של 2,141,500 ₪.

משכך, חלקה של האישה בחברה עומד על מחצית.

<u>משכך, הינני מחייבת את האיש להעביר לאישה מחצית שווי חלקו של האיש בחב' ק' ובסך של 1,070,750 ₪. הסכום יישא הפרשי ריבית והצמדה ממועד הקרע ועד מועד פסק הדין.</u>

56. <u>ביחס לחב' א'</u>

חב' א' החלה את פעילותה העסקית בחודש ספטמבר 2014 והיא חברת בת של חב' ק', אשר נרכשה על ידה בשנת 2019 תמורת הסכום של 200,000 ₪.

האיש מחזיק ב-50% ממניותיה של חב' א'.

הערכת שוויה הכלכלי של חב' א' בוצעה על פי שיטת ההשוואה לעסקאות דומות.

בחוות הדעת צוין כי הכנסותיה של חב' א' בנסיגה; כי רוב היחסים הפיננסיים של החברה אינם תקינים וכי היא נמצאת בתחום אפור בו סיכויי ההישרדות שלה נמוכים מאוד.

עוד צויין בחוות הדעת כי שוויה של חב' ק' הוערך ללא גילום שוויה של חברת הבת א'. קרי, משוויה הכלכלי של חב' ק' ולצורך קביעת שוויה של חב' א' בנפרד, קוזז סכום רכישתה של חב' א' ע"י חב' ק' ובסך של 200,000 ₪.

בחקירתו נשאל המומחה האם הערכותיו בעניינה של חב' א' לא הגדילה באופן מלאכותי את נכסי חב' ק' והשיב: **'פה הטעות שלך. גם השבתי על השאלה זהו, חב' א' נלקחה כשווי אפס . . . יש שתי אפשרויות או להגיד שהיא שווה אפס, או להגיד שמחשיב אותה כ-200,000 ₪ כשווי החברה . . . אי אפשר להחשיב את זה פעמיים. ה-200,000 ₪ גולם בהערכת השווי . . . '** – עמ' 14 שורות 9-14. עוד הוסיף המומחה כי הלוואת הבעלים נלקחה כחלק מהערכת השווי.

המומחה העריך שווי החברה בסך של 200,000 ₪, החברה היא חברת בת של חברת ק'. האיש עצמו טען כי כל מהותה של חב' א' הינה מכונה לייצור גלשנים שעלותה 200,000 ₪ ומשכך, חלקו של האיש בה יועמד על סך של 100,000 ₪.

<u>משכך והואיל והאישה זכאית למחצית משווי חלקו של האיש בחברה, היינני קובעת כי על האיש להעביר לאישה סך של 50,000 ₪ בצירוף ריבית והצמדה ממועד הקרע ועד למועד פסק הדין.</u>

<u>בית המגורים</u>

57. בבעלות הצדדים בית צמוד קרקע, אשר שוויו הוערך בחוות דעת שמאי, אשר הוגשה לתיק ביום 05.02.23, על סך של 5,900,000 ₪.

58. בדיון אשר התקיים בתובענה ביום 19.03.25 ניתן צו לפירוק השיתוף בבית המגורים.

משכך ומשעה שעניין זה הוכרע זה מכבר, אין מקום עוד להידרש אליו.

<u>מיטלטלין</u>

59. א. האישה עתרה למינוי מומחה מעריך מיטלטלין.

ב. למעט טענה כללית לקבלת סעד בעניין זה, לא פרטה האישה ביחס למיטלטלין אותם היא עותרת לקבל; לא צרפה רשימת המיטלטלין ואף לא צרפה כל אסמכתה אודותם.

ג. גם האיש לא הרחיב בעניין זה והצדדים לא ביקשו במהלך ניהול ההליך להורות על מינוי מומחה להערכת שוויים של המיטלטלין, הן אלה המצויים בבית המשותף והן אלה שנרכשו על ידי האיש עובר לפרידה לטובת מעברו למגורים במדור שכור.

הצדדים אף לא נחקרו בעניין זה ועולה הרושם כי טענה זו אף נזנחה במסגרת בירור ההליך ולפיכך, **אני מורה על דחייתה.**

כך גם נדחות טענות האישה ביחס למיטלטלין שנרכשו ע"י האיש בעת מעברו למדור שכור, ע"ס כולל של 20,000 ₪ ולעניין זה מצאתי כי יש בשימוש הבלעדי שנעשה במיטלטלין שבבית המגורים, כמו גם טענת האישה עצמה כי אף לאחר עזיבת האיש את הבית המשיך להעביר כספים לחשבון המשותף, כדי להצדיק

הרכישה ולכן אין בדעתי לחייב את האיש להשיב הכספים אותם משך לצורך רכישת המיטלטלין לדירה השכורה.

<u>הכספים שהופקדו בידי אבי האישה</u>

60. כזכור, התובע טען כי בידי אבי האישה, מר א', מוחזק סכום של 400,000 ₪, יתרה מסכום כולל של מיליון ₪ שהפקידו הצדדים למשמרת בידיו.

בישיבת ההוכחות שהתקיימה בתובענה נחקר אבי האישה בעניין זה. מר א' אישר כי קיבל מבני הזוג את הסכום של מיליון ₪ למשמרת, אם כי הכחיש את יתרת הסכום שהחזיק במועד הקרע והעיד כי היתרה עמדה ע"ס של 300,000 ₪ ולא כפי שנטען ע"י האיש.

מוצג ת/1, דפי חשבון בנק של מר א' ורעייתו תומכים בגרסתו של מר א' (בדפי חשבון הבנק נראית העברה של סך 300,000 ₪ ביום 04.04.16 והעברה ע"ס של 400,000 ₪ ביום 17.08.16). כך גם חקירת האיש מעלה כי גרסת אבי-האישה היא זו הנכונה – עמ' 22 שורה 29.

מר א' אישר כי את היתרה בסך 300,000 ₪ העביר לידי האישה.

61. האישה אישרה בחקירתה כי העברת הכספים לאביה בוצעה לאחר הגשת התביעה נגד האיש וכנגד חב' ו' וכי אחד השיקולים בגינם הועבר הכסף לאביה, היה מחשש שכספים אלה יעוקלו – עמ' 18 שורות 23-27. יצויין כי עדות האישה סותרת את עדות אביה, על פיה כספים אלה ניתנו לו במתנה – עמ' 10 שורות 3-4.

אשר על כן, <u>אני מחייבת את האישה להעביר לאיש את חלקו ביתרת הכספים שנותרה בידי אביה, בסך של 150,000 ₪ כפי חלקו, כשסכום זה נושא הפרשי ריבית והצמדה ממועד הקרע ועד למועד התשלום המלא בפועל. הסכום ישולם לאיש בתוך 30 יום, שאם לא כן ישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק ממועד מתן פסק-הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.</u>

<u>אופנוע</u>

62. האישה העידה כי האופנוע נמכר על ידה, בהסכמתו של האיש, תמורת הסך של 24,000 ₪ וכי הוסכם על הצדדים כי חלקו של האיש בסכום שהתקבל מהמכר (מחצית), יקוזז מחוב המזונות – עמ' 20 שורות 22-23.

האיש לא טען בניגוד לטענה כאמור של האישה ונראה כי איננו עומד על קבלת מחצית סכום המכירה ולפיכך, **לא מצאתי כי יש מקום להכרעת בית המשפט בעניין זה.**

<u>כלי רכב</u>

63. לצדדים רכב מסוג טויוטה לנדקרוזר, המוחזק בידי האישה וכן רכב מסוג אאודי Q7 המוחזק בידי האיש. לצדדים אין טענות חריגות ביחס לכלי רכב כאמור ולפיכך, יש לאזן שוויים נכון למועד הקרע.

אשר על כן, שעה שאין חולק בין הצדדים כי הרכב מסוג טויוטה לנדקרוזר והרכב מסוג אאודי Q7 משותפים **<u>אני קובעת כי הרכב מסוג טויוטה ייוותר בחזקת האישה ואילו רכב האאודי יוותר בחזקת האיש.</u>**

<u>בנוסף, אני מחייבת את האיש להעביר לידי האישה את מחצית שוויו של הרכב מסוג אאודי Q7 כפי ערכו נכון למועד הקרע ובהתאם למחירון 'לוי יצחק', וזאת בתוך 30 יום, כשסכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הקרע ועד למועד התשלום המלא בפועל.</u>

<u>אני מחייבת את האישה להעביר לידי האיש את מחצית שוויו של הרכב מסוג טויוטה לנדקרוזר כפי ערכו נכון למועד הקרע ובהתאם למחירון 'לוי יצחק', וזאת בתוך 30 יום, כשסכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הקרע ועד למועד התשלום המלא בפועל.</u>

הצדדים יסדירו בתוך 30 יום את רישום הבעלות ברכבים כאמור בהתאם לקביעותי הנ"ל.

<u>חיובים שביצע המשיב מחשבון הבנק המשותף אגב מועד הקרע</u>

64. בכתב התביעה עותרת האישה לקבלת מחצית הכספים אשר נמשכו ע"י האיש מחשבון הבנק המשותף, לרבות שניתנו על ידו כהלוואות לצדדים שלישיים קודם מועד הקרע, לרבות חיובים בכרטיס אשראי.

בסעיף 64.ה. לתביעה עותרת האישה לחייב את האיש להשיב את כל הכספים שמשך מחשבון הבנק המשותף לטובת תשלום דמי שכירות ורכישת מיטלטלין עקב מעברו למגורים בדירה שכורה לאחר פרידת הצדדים.

בנסיבות העניין, **<u>בהעדר טענות שיצדיקו זאת ובהינתן כי אין חולק בין הצדדים כי גם לאחר מועד הקרע המשיך האיש להזרים כספים לחשבון המשותף, לא מצאתי מקום לחייב את האיש להשיב לחשבון המשותף כספים שמשך קודם מועד הקרע.</u>**

<u>כך גם לא מצאתי כל הצדקה להידרש לטענות האישה ביחס להשבת כספי הלוואה שניתן האיש, כאורה, למר צ' או לכל אדם אחר קודם מועד הקרע.</u>

<u>סוף דבר,</u>

65. **<u>אשר על כן, נפסק כדלקמן:</u>**

א. חלוקת הרכוש שנצבר במהלך נישואי הצדדים תבוצע בהתאם להוראות שנקבעו במסגרת פסק-הדין.

ב. אין בכוונתי להידרש לעתירות נוספות שהעלה מי מהצדדים במסגרת התובענות, כמו גם ביחס לטענת האיש בסיכומיו, לסטייה מחלוקת איזון המשאבים השוויונית ולהחלת סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון, בין היתר, לנוכח המועד בו הועלו לראשונה.

כך גם אין בכוונתי ליתן כל משקל לטענות האיש בסיכומיו לשריפתה של אחת מחנויות הרשת של חב' ק', פרט לאמור לעיל, הן לאור מועד העלתה ע"י האיש והן בהינתן כי האיש לא הציג ולו ראיה אחת להוכחת טענה זו.

66. בנסיבות העניין מצאתי לחייב את האיש בתשלום הוצאות לטובת האישה בגובה 25,000 ₪.

הסכומים שנקבעו בתביעה הרכושית וההוצאות ישולמו בתוך 30 יום ממועד מתן פסק-הדין, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד מתן פסק-הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

67. פסק דין זה מסיים את בירור שתי התובענות שבכותרת.

המזכירות מתבקשת לשלוח עותק מפסק-הדין לצדדים; לסרוק את פסק הדין במסגרת תלה"מ 26002-02-21 ולסגור את שני ההליכים.

פסק-הדין מותר לפרסום, ללא פרטים מזהים ובשינויי נוסח והגהה בלבד.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ו, 9 פברואר 2026 בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת